

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲ ಮೋಜುಂಗಿಳಸರ ಪ್ರಭಾವ-ಹಂದು ನೋಟ

ಎಂ.ಪೋಕೇಶ್

ಎಂ.ಪೋಕೇಶ್
ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಇತಿಹಾಸ ವಿಭಾಗ
ಎ.ಡಿ.ಎಸ್.ಜಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿ
ಕಾಲೇಜು, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರಲು ಜಲಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಯುರೋಪಿಯನ್ನರ ಪ್ರಯತ್ನ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹೊಸ ಭೂಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಸಂಚಲನಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವೇ ಕ್ರಿ.ಶ. 1498ರಲ್ಲ ಮೋಜುಂಗಿಲ್ಲಾನ ನಾವಿಕ ವಾಸ್ತು-ಡಿ-ಗಾಮ್ ಭಾರತದ ಕರಾವಳಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ. 17/5/1498 ರಂದು ವಾಸ್ತು-ಡಿ-ಗಾಮನು ಅಣ್ಣಂಟಕ್ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮೂರು ಹಡಗುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾಲಕ್ತೆ ಸಮೀಪ ಬಂದು ತಲುಪಿದುದರಿಂದ ಭಾರತದ ನೆಲದಲ್ಲ ಮೋಜುಂಗಿಳಸರ ಅಧ್ಯಾಯಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇತಿಹಾಸಕಾರ ರಾಬರ್ಟ್ ಸಿಲೆಲ್ 26/8/1498; ಬ್ರಾಹ್ಮೋನ್‌ನು 20/5/1498 ರಂದು ಬಂದು ತಲುಪಿದರೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಂಶಿಕವಾದ ಜಾಮೋರಿನ್ ಎಂಬ ಜರುದು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ತೆನ ರಾಜನು ವಾಸ್ತು-ಡಿ-ಗಾಮ ಹಾಗೂ ಅವನ ಸಿಭ್ರಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದನು. ಆದರೆ ಜಾಮೋರಿನ್ ಮತ್ತು ಮೋಜುಂಗಿಳಸ್ ನಾಯಕರಿಸಿಗೆ ಇನ್ನಾಂಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಾಗಿ ಕಾಲಕ್ತೆನಿಂದ ಕೊಜ್ಜಿನಾಗೆ ತೆರಳುವಂತಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 1505ರಲ್ಲ ಮೋಜುಂಗಿಳಸರು ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹೊಸಯುಗ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಭಿನ್ನಪಡಿಸಿಸುವ ಏಡನ್, ಅಮರಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಲಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತುರುಕರ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೈನಿಕ ಬಲದೊಂದಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜ್ಯಪಾಲನನ್ನು ನಿಯಮಿಸಲು ಮೋಜುಂಗಿಳಸ್‌ರಾಜನು ನಿಷ್ಣಿಯಸಿದನು. ಈ ಮೇರೆಗೆ ಘಾನ್ಸಿಸ್ತ್ರೋ ಡಿ ಆಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಮೊದಲನೆಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲನಾದನು.

ಕ್ರಿ.ಶ.1505ರಲ್ಲಿ ಈತನು ಭಾರತವನ್ನು ತಲುಹಿ ಅರಬ್ ಶಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದನು. ಈಜಿಪ್ಟನ ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಹಡಗು ಮತ್ತು ಸೇನಾ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಹೊಳಜುಗಿಂಸರನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಲು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕ್ರಿ.ಶ.1508ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಳಜುಗಿಂಸರಿಗೆ ಸೋಲುಂಘಾದರೂ ಹೆಬ್ರಾವರಿ 1509ರಲ್ಲಿ ಆಲ್ಯೈಡಾನು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಡಗು ಪಡೆಗಳನ್ನು ಸೋಲಾಸಿ ಜಯಗಳಿಸಿದನು. ಕ್ರಿ.ಶ.1509 ನವೆಂಬರ್ 5 ರಂದು ಆಲ್ಯೈಡಾನ ತರುವಾಯ ಅರ್ಮೇನಿಯೋ-ಡಿ-ಅಲ್ಬೂಕರ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಬೂಕರ್ಕೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೊಳಜುಗಿಂಸರ ನಿಜವಾದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿನು. ಕ್ರಿ.ಶ.1510ರಲ್ಲಿ ಜಜಾಪುರ (ಈಗಿನ ವಿಜಯಪುರ) ಅದಿಲ್‌ಷಾಂ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೋವೆಯನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಳಜುಗಿಂಸರು:

ಕ್ರಿ.ಶ.1498ರಲ್ಲಿ ಹೊಳಜುಗಳನ ವಾಸ್ತುಡಿಗಾಮಾ ಭಾರತದ ಕರಾವಳಿಯನ್ನು ತಲುಹಿದ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಕಣಾಟಕ ಮತ್ತು ಹೊಳಜುಗಿಂಸರ ನಡುವೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇವರ 'ಜಾವೂ ಡಿ ನೋವಾ' ಕ್ರಿ.ಶ.1501ರಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ ಭೀಂಟ ನಿರ್ದಿದನು. ಕ್ರಿ.ಶ.1502ರಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತು-ಡಿ-ಗಾಮಾ 'ಅಂಜದಿಲವ ದ್ವಿಪ'ಕ್ಕೆ ಭೀಂಟ ನಿರ್ದಿ ಭಟ್ಟಾಚ (ಹಾಡುವಳ್ಳ) ಅರಸನಿಂದ ಹಡಗು ಕಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1504ರಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತು-ಡಿ-ಗಾಮಾ ಭಾರತದ ಏರಡನೇ ಯಾತ್ರೆ ಕೃಕೊಂಡಾಗ ಗೇರುಸೊಫ್ಟೆಯ ಬಳಯ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿನ ತಿಮ್ಮೊಳೆಜ ಎಂಬ ನಾವಿಕನೊಡನೆ ಸೆಣಸಿದನೆಂದೂ, ಭಟ್ಟಾಚದ (ಹಾಡುವಳ್ಳ) ದೊರೆಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವನ ಜೊತೆ ಒಷ್ಟಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡನೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.¹ 1505ರಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೊನ್ನಾವರದ ಮೆಲೆ ದಾಳಮಾಡಿ ಹೊಳಜುಗಿಂಸರು ಆ ಬಂದರಿನಿಂದ ಕಷ್ಟ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು.² ಕ್ರಿ.ಶ.1505ರಲ್ಲಿ ಹೊಳಜುಗಿಂಸ್ ವೈಸರಾಯ್ ಡಾಮ್ ಪ್ರಾಸಿಸ್ತೂ ಡಿ ಅಲ್ಯೈಡಾ ಹೊನ್ನಾವರಕ್ಕೆ ಬೀಂಟನಿರ್ದಿದನು. ಅನಂತರ ಹೊಳಜುಗಿಂಸರು ಕ್ರಿ.ಶ.1509ರಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸು ವಿರ ನರಸಿಂಹನಿಂದ ಭಟ್ಟಾಚದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕೊಳಬೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದರು.³ ತುರುಕರ ವೈರಿಗಳಾದ ಹೊಳಜುಗಿಂಸರ ಹೊತೆ ತಿಮ್ಮೊಳೆಜನು ಸ್ವೇಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ತಿಮ್ಮೊಳೆಜನು ವಿಜಯನಗರದ ದೊರೆಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ನಾವಿಕನಾಗಿದ್ದು. ಜಜಾಪುರದ ಅದಿಲ್‌ಷಾಂ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಲು

ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದು ಹಾದರ್ ಹೆರಾನ್‌ರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ತಿಮ್ಮೊಳೆಜನ ನೆರವಿನಿಂದಲೇ ಕ್ರಿ.ಶ.1510ರಲ್ಲ ಮೋಳಚುಂಗಿನ್ ಮಂಡಳಾಧಿಕಾರಿ ಅಲ್ಲುಕ್ಕೋ ಗೋವೆಯನ್ನು ಅದಿಲ್‌ಷಾಸಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ⁴.

ಗೇರುಸೊಷ್ಟೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಜಗತ್ವಾದಾಗ, ‘ಮೆಳ್ಳುವ್ವೇ’ ಎಂದು ಉಣಿಂತರಾದ ಗೇರುಸೊಷ್ಟೆಯ ನ್ಯಾಯಬಳ್ಳ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಮೋಳಚುಂಗಿನರ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ. ಗೋವೆಯಲ್ಲ ಅವಸಿಗೆ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಡಲಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಈ ರಾಜಕುಮಾರ ಗೋವೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಗಳಿನಕೊಂಡ⁵. ಆದಿಲ್‌ಷಾಸಿಂದ ಗೋವೆಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೋಳಚುಂಗಿನರ ಜೀತೆ ಸ್ವೇಹ ಬೆಳೆಸಲು ವಿಜಯನಗರದ ದೊರೆ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದ. ಮೋಳಚುಂಗಿನರಿಗೂ ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೂ ಇದ್ದ ಹಾರಂಪಾರಿಕ ದ್ವೇಷದ ವಿಚಾರ ವಿಜಯನಗರಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಪಶ್ಚಿಮ ಯಾ ದೇಶದಿಂದ ಉತ್ತಮ ಯುದ್ಧಾಳ್ವಿಗಳನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದ ಅರಬ್ಬರು ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರಬ್ಬರ ಪ್ರೀರಿಗಳಾದ ಮೋಳಚುಂಗಿನರನ್ನು ಒಳಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಈ ಅಶ್ವಗಳು ತಮಗೇ ಸಿಗುವುದೆಂದು ವಿಜಯನಗರದ ನಂಜಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ವಿಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಮೋಳಚುಂಗಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಿತು.⁶

ಜಗತ್ಗಂಟತನಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದ ಮೋಳಚುಂಗಿನರು, ವಿಜಯನಗರದ ಈ ಸ್ವೇಹದ ನೀತಿಯ ದುರುಪಯೋಂಗ ಪಡೆದು, ಶೈಷ್ವಪೇ ತಾವು ಪಕ್ಷಿಮ ಕರಾವಳಯ ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬಂತೆ ವರ್ತಿಸತ್ತೊಡಗಿದರು. ಕುಂದಾಪುರ (ಬಾಸೆಲೂರ್), ಬಾಕೂರು, ಮಂಗಳೂರು, ಮಂಜೀಶ್ವರ, ಕುಂಬ್ಯ, ಮೂಲ್ಕ, ಕಾನಾಡ್, ಜಿತ್ತಾಕುಲ (ಕಾರವಾರ ಬಳ), ಅಂಕೋಲ ಗೋಕಂಡ, ಮಿಜಾನ್, ಹೊನ್ನಾವರ ಮುಂತಾದ ಕನ್ನಡ ಬಂದರುಗಳಿಂದ ವಾಣಿಕ ಕಷ್ಟ ಸಂಗ್ರಹಿಸ ತೊಡಗಿದರು.⁷ ಕರಾವಳಯ ಬಂದರುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡಿದು, ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಸೂರೆ ಮಾಡಿ ಹಾಗೂ ನಾನಾ ವಿಧದ ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳಿಂದ ಅವರು ಈ ಸಂಗ್ರಹಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕ್ರಿ.ಶ.1515ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಅವರು ಸುಟ್ಟ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ದಾಬಲೆಗಳಲ್ಲ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.⁸ ಅದೇ ವರ್ಷ ಬಾಕೂರನ್ನೂ ಅವರು ಸೂರೆ ಮಾಡಿದರು.⁹ ಕ್ರಿ.ಶ. 1530ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರುನ್ನು ಮತ್ತೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಸುಟ್ಟರು.¹⁰

ಕ್ರಿ.ಶ.1542ರಲ್ಲಿ ಮಾಟನ್ ಅಲ್ಪಾನೆನ್ನ ಡಿಸೋಜಾ ಭಟ್ಟಜ ಮೇಲೆ ದಾಳಮಾಡಿದಾಗ ಜೆನ್ನು ಬೈರಾದೇವಿ ಅವನೊಡನೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕ್ರಿ.ಶ.1542ರಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟಜವನ್ನು ಇವರು ಸುಟ್ಟು ನಾಶ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರ, ಹಾಡುವಳ್ಳಿಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪೋಳಿಕುರಿಂತರ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲ ದುಂಡಾವತ್ತಿಯದೇ ಆಗಿತ್ತು. “ಪೋಳಿಕುರಿಂತ್” ಎಂದರೆ ‘ಜಗತ್ಗಂಟ’ ಎಂಬ ಕನ್ನಡದ ಅಥವ್ ಕರಾವಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲದೆ”¹¹.

ಕ್ರಿ.ಶ.1547ರಲ್ಲಿ ಪೋಳಿಕುರಿಂತರ ವಿಜಯನಗರದ ಸಾಮ್ರಾಜರ ಜೊತೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇದರಂತೆ, ಗೋವೆಯಲ್ಲ ಬಂದಿಷದ ಎಲ್ಲ ಯುದ್ಧಾಶ್ವಗಳನ್ನು ಪೋಳಿಕುರಿಂತರ ವಿಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಮಾರಬೇಕು, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕುಂಡಾಪುರ (ಬಾನೆಲೂರ್) ಮತ್ತು ಹೊನ್ನಾವರ ಬಂದರುಗಳ ಮೂಲಕ ಪೋಳಿಕುರಿಂತರಿಗೆ ಮಾರಬೇಕು ಎಂದು ಕರಾರಾಯಿತು.¹²

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕಾಡುತ್ತೆತ್ತಿ (ಕರಿಮೆಣಸು, ಶುಂಥಿ, ಮನಾಲೆಸಾಮಾನು), ಅಕ್ಕಿ, ಸಕ್ಕರೆ, ಕೊಳ್ಳಬಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೋಳಿಕುರಿಂತರ ಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬೀಳಕಾದ ಯುದ್ಧ ಸಾಮರ್ಗಿಗಳು, ವಿಲಾಸದ ವಸ್ತುಗಳು, ಇವನ್ನು ಯೂರೋಪಿನಿಂದ ಪೂರ್ವೇಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಜಯನಗರ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಗೋವೆ ಅಬ್ಬನ್ ನಷ್ಟೆ ಘನವಂತಿಕೆಯ ನಗರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು.¹³

ಆದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ.1567ರಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರ ನಾಶವಾದಾಗ, ಗೋವೆಯು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರಿದೊಡ್ಡ ಆಘಾತವನ್ನು ಏದುರಿಸಿತು. ಪೋಳಿಕುರಿಂತ್ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾ. “ಗೋವೆಯ ನಿವಾಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗೋವೆ ಜೀತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು” ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾನೆ¹⁴ ಸಿವೆಲ್ಲರೂ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಉಚ್ಛರಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣಾತೀರದ ಕಾಳಿಗಳ (ತಾಳಕೋಣ 1565) ಅನಂತರ ಕರಾವಳ ಮೇಲು ವಿಜಯನಗರದ ಹಿಡಿತ ಸಡಿಲಾದಾಗ ಪೋಳಿಕುರಿಂತರ ದುಂಡಾವತೆನೆಯೂ ಹೇಜಿತು. ಗೋವೆಯ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮಂಗಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅವರು ಯಶ್ವಿಸಿದರು. 1567ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಂಗಳೂರಿನ ಕೆಲ ಭಾಗಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಸೆಂಟ್ ಸೆಬೆಸ್ಟಾಪು ಎಂಬ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು.¹⁵

ಕ್ರಿ.ಶ.1569ರಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಾವರ (ಬನ್ನೋರ್) ವನಸ್ಪತಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಳಣಿ ಕಟ್ಟಿದರು.¹⁶ ಅದೇ ಪಷ್ಟ

ಕುಂದಾಮರ (ಬಾಸೇಲೋರ್) ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಸಿ ವಿಫಲರಾದರೂ ಕ್ರಿ.ಶ.1570ರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಕೋಟಿಯನ್ನು ದುರುಸ್ಥಿಪೂರಿಸಿದರು.¹⁷ ಡಚ್ ಪ್ರವಾಸಿ ಅನ್ನಕೊತಿನ್ನು ಹೇಳವಂತೆ, ಕ್ರಿ.ಶ.1595ರಲ್ಲಿ ಮೊಂಚುರಿನರು ಹಣ್ಣಿಮು ಕರಾವಳಯಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯ ಪ್ರಬಲರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ರಹದಾರಿ ಪಡೆಯೆಡ ಯಾವ ನೌಕೆಯೂ ಅರಜಿ ಸಮುದದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಾಪುವಂತಿರಲ್ಲ.

ಅದರೆ ಅನಂತರ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊಳಬುಗಿನರ ಪ್ರಭಾವ ಕುಂಡತೊಡಗಿತು. ಶ್ರೀ.ಶ್ರೀ.1580ರಲ್ಲಿ ಹೊಳಬುಗಳ್ ಸ್ವೇನ್‌ನ ದೋರೆಯ ಒಡಿತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಹೊಳಿತು. ಆಗ ಸಾಗರದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಸ್ವೇನ್ ಶ್ರೀ.ಶ್ರೀ.1584ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಇಂದ್ರಾಂಡಿನ ನೌಕಾಸೇನೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೋಲನ್ನುಂಡಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಸ್ವೇನ್ ಹಾಗೂ ಹೊಳಬುಗಳ್‌ಗಳ ನೌಕಾಬಲ ದುಬಳವಾಯಿತು.¹⁹ ಇದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಳದಿ ದೋರೆಗಳು ಪ್ರಬಲರಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕರಾವಳಿಯ ಮೇಲಣ ತಮ್ಮ ಹಿಡತವನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಿದರು. ಇದರ ಜೊತೆ, ಇಂಗ್ಲೀಷರ, ಡಜ್ಜರ ಮತ್ತು ಪ್ರಂಜರ್ ಸ್ವರ್ಥೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿ. ಹೊಳಬುಗಿನರ ವ್ಯಾಪಾರ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಕುಂದಿತು.²⁰

ಕ್ರಿ.ಶ.1594ರಲ್ಲಿ ಗೇರುಸೊಪ್ಪೆಯ ರಾಣಿ ಅವರಿಗೆ ಕಟ್ಟ ನಿಂದಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದೆಳು. ಕ್ರಿ.ಶ.1606ರಲ್ಲಿ ಗೇರುಸೊಪ್ಪೆ ಕೆಳದಿಯಂದ ನಾಶವಾಗಿ ಕಾರವಾರ ಕೆಳದಿಯರ ವಶವಾಯಿತು.²¹

ಕ್ರಿ.ಶ.1618ರಲ್ಲಿ ಮೊಳುತ್ತುರುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಳದಿ ಪೆಂಕಟಪ್ಪ ನಾಯಕನು ಮಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಸೋಲಾಸಿ, ಅವರ ಕೊಲಬೆಯ ಹೊರತು ಪಟ್ಟಣದ ಬಹುಭಾಗಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡನು.²² ಕನ್ನಡ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಳುತ್ತುರುತ್ತಿದ್ದ ನೌಕಾಪಡಿಗೆ (ಕೆಳದಿ ದೊರೆಗಳ ಕೈಯಲ್ಲ) ಆದ ಭಾರಿ ಸೋಲೀಂದನ್ನು (1630) ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ದಾಖಲೆಗಳು ವರದಿಮಾಡಿವೆ.²³ ಮುಂದೆ 1633ರಲ್ಲಿ ಮೊಳುತ್ತುರುತ್ತಿರುತ್ತಿರುವ ಕೆಳದಿಯ ನಾಯಕರಿಗೂ ಆದ ಒಂದು ಒಷ್ಟಂದದಂತೆ ಗಂಗೋಳಿ (ಕ್ಷಾಂಬೋಲಂ)ಯನ್ನು ಮೊಳುತ್ತುರುತ್ತಿರುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾಯಕರು ಸಮೃತಿಸಿದರು.²⁴ ಕೆಳದಿಯ ಅಪ್ರತಿಮು ದೊರೆ ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕನು ಮಾತ್ರ

ಕ್ರಿ.ಶ.1652ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೋಹನಗಿರಿನರನ್ನು ಕನ್ನಡ ಕರಾವಳಿಯಿಂದ ಮೂರಿಕಯಾಗಿ ಉಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಹಳ್ಳಿಮುಕರಾವಳಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮೂರಿಕ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೆಂದು ‘ಕೆಳದಿನ್ಯುಪವಿಜಯಂ’ ಹಾಗೂ ಇತರ ಮೂಲಗೆಳು ತಿಳಸುತ್ತವೆ.²⁵ ಕ್ರಿ.ಶ.1652ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮೋಹನಗಿರಿನರು ಅದರ

ಜೊತೆ ಕನ್ನಡ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ನೆಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆಂದು ಇಂದ್ರಾ ಮೌರೀನ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.²⁶

ಹಿಗಿದ್ದರೂ ಸುಮಾರು 17ನೇಯ ಶತಕದ ಹೊಸೆಯವರೆಗೆ ಮಂಗಳೂರಿನ ಒಟ್ಟನಾಡಿನ ಅಡ್ವೌರ್ನಲ್ಲ ("ಫರಂಗಿಪೇಟೆ) ಮೋಚುಗಿನರು ಮಂಗಳೂರು ಇಟ್ಟ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದು ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ ಪ್ರೇಹಿಂದಿನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದರೆ ಅವರ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಮಾತ್ರ ಕನಾಡಕದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.²⁷

ಹೈದರ್‌ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕೊತ್ತೊ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮೋಹಕುಗಿಳನ್ ಸಾಹಸಿಗ ತನ್ನ ಕೆಲ ಮೋಹಕುಗಿಳನ್ ಸಹಚರರೂಂದಿಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ಸೇನೆಯಲ್ಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕ್ರ.ಶ.1764ರಲ್ಲ ಹೈದರ್ ಸೋಂದೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದಾಗ ಸೋಂದೆಯ ದೊರೆ ಸದಾಶಿವನಾಯಕ ಮೋಹಕುಗಿಳನರ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದು ಮೋಂಡಾದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ. ಮೋಹಕುಗಿಳನರ ಸಂಪರ್ಕದ ಪರಿಣಾಮ ಮಾತ್ರ ಕನಾಂಟಕದ ಮೇಲೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯದಂತೆ ಉಂಟಿದೆ. ಕನಾಂಟಕಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಸ್ತಾಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದವರು ಮೋಹಕುಗಿಳನರು. ಮಂಗಳೂರು, ಹೊನ್ನಾವರ, ಕುಂದಾಮುರಗಳ್ಲಿನ ತಮ್ಮ ಕೋಟಿಗಳ ಜೊತೆ ಅವರು ಇಗರ್ಜೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಮತಾಂತರವನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಕರಾವಳಿಯ ಜನಕ್ಕೆ ಕೃಷಿ, ಪಶುಸಂಗೊಂಡನೆಗಳ ಸುಧಾರಿತ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಲಾಸಿದರು. ಇಲಾತಿ ಹಂದಿ, ಕುಕ್ಕಣಗಳ ತಳಗಳನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದರು. ಬಸಳಿ, ಪಪ್ಪಾಯಿ (ಫರಂಗಿಹಣ್ಣಿ), ಅನನಾಸು, ಬಂಬಾಯಿ, ತಂಬಾಕು, ಗೋಂಡಂಜಿ, ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳಗಳನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ತಂದವರು ಅವರೇ.

‘ಸಾಬೂನು’ ‘ತಂಬಾಕು’ ‘ಮೇಳಜು’ ‘ಇಸ್ಟಿ’ ‘ಕಾಡತೂನು’ ‘ಅಲಾವು’ ಮುಂತಾದ ಮೋಚುಗಿಳಿನ್‌ ಶಬ್ದಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲವೇ. ಮೋಚುಗಿಳಿನರು ಕಟ್ಟಿದ ಬರೊಂಪ್ಯೂ ಶೈಲಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು (ಜೆಚ್‌ಎಂಬ್‌ಎಂಬ್‌) ನಮ್ಮ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿವೆ. ಕನಾಡಕದ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ಮೋಚುಗಿಳಿನರ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು, ಗ್ರಂಥಗಳು ಅಮೂಲ್ಯ ಮೂಲಾಧಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಕನಾಡಕದ ಗಡಿಯಲ್ಲದ್ದ ಮೋಚುಗಿಳಿನರ ವಸಾಹತುವಾಗಿದ್ದ ಗೋಂವೆ ಕನಾಡಕದ ಜನಜೀವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನದೇ ತದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ.1671ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಂಡ ಹೊಳೆಚುರಿಗಿಳಿಸರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೊನ್ನಾವರದಲ್ಲಿ ಕೋಣಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸೋಂಮಶೀಕರನಾಯಕ ಅನುಮತಿಸಿದ. ಡಜ್ಜರಿಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ.1671ರಲ್ಲಿ ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕ ಹೊನ್ನಾವರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಿ ನೆಲೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅನುಮತಿಸಿದರು. ಅಂಗ್ಲರ, ಮರಾಠರ ಹಾಗೂ ಹೈದರನ ಏಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗಿ. ಆದರೆ ಅರಬ್ಬರು, ಡಜ್ಜರು ಹಾಗೂ ಅಂಗ್ಲರ ಏಳಿಗೆ ಹೊಳೆಚುರಿಗಿಳಿಸ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುಮಂಧತೆ ಹೊಳೆಚುರಿಗಿಳಿಸರ ಅವನತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಅಡಿಟಪ್ಪಣಿಗಳು:

1. Correia, G., Three Voyages of Gama, III P. 309
2. Danvers, C.F., Portuguese in India, P.81–82
3. Heras, H., Aravidu Dynasty, P.213–14
4. Faria y Sousa, Asia Portugues, I, P. 304
5. Whiteway, R.S. The Rise of Portuguese Power in India, 138–140
6. Ibid, P. 140
7. Op-cit, Danvers, I, 242–3)
8. Sturrock, South Kanara Gazetteer, P.68-69
9. Bombay Gazetteer, Kanara, II, P.114
10. Op-cit, II, P.109
11. Ibid, II, P.118–19).
12. Ibid, P.191–92)
13. Op-cit, Bombay Gazetteer, Kanara, II, P.115
14. quoting Subsidios, II, P.255-57
15. Aravidu Dynasty, P.240)
16. Op-cit, II,P. 435-8
17. Sewell, P.190

18. Op-cit, I, P.547
19. Ibid,P.547
20. Greenlee, Voyages of Linschoten to East Indies, II, P.67
21. Op-cit, III, P.326
22. Foster, W., The English Factories in India, 1630-36, P.98-99
23. K.D. Swaminathan: Nayakas of Ikkeri, P.76
24. quoting Pizes-e-Tratados, 1671, Folio, P.17-19
25. ಲಂಗ್ಡ್: ಕೆಳದಿನ್ನಪವಿಜಯಂ VII, 7, 8
26. Moraes, G., Mangalore, quoting Souza, Orienta Conquistado, III, P.19
27. ತೆಂಕನಾಡು P.30